

Τα. Αρχαιολογικό Μουσείο Αμφίπολης.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΣΤΗΝ ΑΜΦΙΠΟΛΗ

Χάιδω Κουκούλη-Χρυσανθάκη
Έφορος Αρχαιοτήτων

Για να υποστηρίξουμε τον ρόλο των περιφερειακών μουσείων απέναντι στην -οπιωσδήποτε όχι χωρίς σοβαρή επιχειρηματολογία- -άποψη που υπερασπίζεται τα μεγάλα και καλά εξοπλισμένα κεντρικά μουσεία, ας τονίσουμε πως **τα μουσεία των αρχαιολογικών χώρων** συμβάλλουν στη διατήρηση της μικροκλίμακας, πρωταρχικής ιδιαιτερότητας του ελληνικού φυσικού και πολιτιστικού τοπίου.

Στις 17 Σεπτεμβρίου 1995 εγκαινιάστηκε ένα ακόμη μουσείο αρχαιολογικού χώρου: το νέο Αρχαιολογικό Μουσείο της Αμφίπολης¹ (εικ. 1).

Η αρχαιολογική έκταση της αρχαίας Αμφίπολης είναι από τους πιο σημαντικούς αρχαιολογικούς χώρους στη Βόρεια Ελλάδα. Οι μακρόχρονες ανασκαφές της Αρχαιολογικής Εταιρείας και των Εφορειών Αρχαιοτήτων του υπουργείου

Πολιτισμού που άρχισε ο Δημήτρης Λαζαρίδης το 1956², και οι οποίες συνεχίζονται ως σήμερα³, έχουν αποκαλύψει και αναδείξει σημαντικά μνημεία από την περίοδο ακμής της Αμφίπολης στους αρχαίους και στους παλαιοχριστιανικούς χρόνους, έως την εποχή της υποβάθμισής της ως αστικού κέντρου στους βυζαντινούς χρόνους.

Το Αρχαιολογικό Μουσείο της Αμφίπολης βρί-

σκεταί στην εισόδο της αρχαίας πόλης και της σπηλαιώντις κοινότητας, που φέρει το ίδιο όνομα. Η ένταξή του στην αρχαιολογική περιοχή και η γενιάστα του με τον περιβόλο των τειχών του το αναδεικνύει σε αναπόσπαστο τμήμα του αρχαιολογικού χώρου.

Το εκθεσιακό πρόγραμμα του Μουσείου έχει σκοπό να ενημερώσει γενικά στην ιστορία και στον πολιτισμό της Αμφιπόλης του επισκέπτη, πρώτου αυτός επισκέφθει τους διάπαρτους και όχι ακόμη καλά οργανωμένους αρχαιολογικούς χώρους.

Στην εισόδο της μεγάλης αίθουσας οι τέσσερις ενημερωτικές πινακίδες που πλαισιώνουν

2. Ο εκθεσιακός χώρος με τους 1β. Κάτωφ του πληροφοριακούς πινακίδες.

Μουσείου.

πρωτοϊστορία του χώρου ενότητες ακολουθεί τη κύρια εκδεσιακή ενότητα του Μουσείου (III) με τα ευρήματα που συνθέτουν την ιστορία της **αρχαίας Αμφιπόλης**: 1. Από την ίδρυση της από τον Αθηναίο στρατηγό Άγωνα στα χρόνια της παντοδυναμίας του Περικλή (437 π.Χ.) ώς την ανεξαρτητοποίηση της πόλης-κράτους στην πρώτη δεκαετία του Πελοποννησιακού πολέμου με την αφίξη του Σπαρτιάτη στρατηγού Βρασίδα και τη μάχη της Αμφιπόλης (422 π.Χ.) και 2. από την ένταξή της στο Βασιλείο της Μακεδονίας από τον Φιλίππο Β' (357 π.Χ.) ώς την κατάκτησή της από τους Ρωμαίους (168 π.Χ.).

Τα αρχαιολογικά ευρήματα της ενότητας αυτής είναι οργανωμένα σε επί μέρους ομάδες που ανταποκρίνονται σε διάφορους τομείς της δημόσιας και ιδιωτικής ζωής της αρχαίας πόλης: Τα ιερά της πόλης αντιπροσωπεύονται με αναθήματα

- σε θεούς και δαίμονες συνδεδεμένους με την τοπική μυθολογία του χώρου, όπως ο ποταμός Στρυμόνας, η νύμφη Κλειώ, η Άρτεμις Ταυροπόλος,
- σε πανελλήνιους θεούς και ήρωες, όπως ο Διόνυσος, ο Ασκληπίος, ο Ηρακλής,
- αλλά και σε ανατολικές θεότητες, όπως η Κυρέλη και ο Άτης.

Ακολουθούν ευρήματα που αναφέρονται στη δημόσια ζωή της πόλης, στο νόμισμα (εικ. 3), στους θεσμούς, στις αγοραπλατάνες (εικ. 4) και στην κίνηση του εμπορίου και στη βιοτεχνική παραγωγή (εργαστήρια αγγειοπλαστικής, κορπιαστικής).

Ιδιαίτερο κεφάλαιο της έκθεσης αποτελεί το **Γυμνάσιο** της αρχαίας πόλης, στα ευρήματα από την ανασκαφή του οποίου περιλαμβάνεται και η στήλη με τον Εφρύβαρχο Νόμο του Γυμνασίου. Στο σημαντικό αυτό κείμενο, το

το γενικό χάρτη με τα μνημεία της Αμφιπόλης συνοψίζουν την ιστορία της αρχαίας πόλης, την οποία παρακολουθείται σε συνεχεία στις επί μέρους ενότητες του εκθεσιακού χώρου (εικ. 2) με τη βοήθεια και εικονογραφημένων ενημερωτικών πινακίδων.

I. Οι **Προϊστορικοί χρόνοι** αντιπροσωπεύονται από ευρήματα του προϊστορικού οικισμού του γειτονικού στην Αμφιπόλη λόφου 133 και των θέσεων της γυρωνής περιοχής, και καλύπτουν τη χρονική περίοδο από τους Νεολιθικούς χρόνους έως και την Πρώιμη Εποχή του Σιδηρού (5000-1000 π.Χ.).

II. Στην ενότητα II των **Πρώιμων Ιστορικών χρόνων** περιλαμβάνονται ευρήματα αρχαϊκών και πρώιμων κλασικών χρόνων, που αντιστοιχούν στην εποχή των πρώτων προσπάθειών για την αποκήση της περιοχής. Τα πιο σημαντικά από αυτά αντιπροσωπεύονται από τα ευρήματα των ανασκαφών στον οικισμό του γειτονικού στην Αμφιπόλη λόφου 133, ο οποίος, κατά μία άποψη, ταυτίζεται με τις **Εννέα οδούς**, το τοπικό πόλισμα, στο οποίο πρωτοεγκαταστάθηκαν για σύντομο χρονικό διάστημα οι Αθηναίοι πριν από την ίδρυση της αποικίας τους στην Αμφιπόλη.

III. Μετά τις αναφερόμενες στην προϊστορία και

οποίο σώθηκε ακέραιο, περιγράφονται οι κανόνες της ζωής των εφήβων, των οποίων η φοίτηση στο Γυμνάσιο από τα δεκάκοτρά ως τα είκοσι τους χρόνια ήταν πουχερωτική.

Τη ζωή των Αμφιπολίτων, ανδρών, γυναικών και παιδιών, περιγράφουν τα ευρήματα που περιλαμβάνονται στην αφιερωμένη στην ιδιωτική ζωή ενότητα της έκθεσης.

Η ιδιωτική ζωή των Αμφιπολίτων αντιπροσωπεύεται και στα αντικείμενα που συνδέουν ως κτερίσματα τους Αμφιπολίτες στον τάφο, ως πρωσπικά αντικείμενα, φορείς της κοινωνικής θέσης του νεαρού και της οικογένειάς του αλλά και ως αντικείμενα συνδέομενα με τις νεαρικές τελετουργίες και τα ταφικά έδιμα.

Δίπλα στα έργα που παραπέμπουν στις αττικές καταβολές της Αμφιπόλης ως άμβηνής αποικίας, στις επιπλυμένες στήλες, στις αττικές λικυθίους και στα αττικά ερυθρόμορφα και μελαμβαφή αγγεία, προβάλλουν τα έργα της τοπικής τορευτικής και μεταλλοτεχνίας, αγγεία μετάλλινα και χρυσά κοσμήματα, τα οποία προβάλλουν την ακμή της Αμφιπολής ως μακεδονικής πόλης

3. Αργυρό τετράδραχμο Αμφιπόλης. Τέλη 5ου αι. π.Χ.

στους πρόποδες του χρυσοφόρου Παγγαίου (εικ. 5).

IV. Η Αμφιπόλη των ρωμαϊκών χρόνων αποτελεί ιδιαίτερη ενότητα, με χαρακτηριστικά ευρήματα που προέρχονται από τα δημόσια και ιδιωτικά κτήρια της αρχαίας πόλης και από τις νεκροπόλεις των ρωμαϊκών χρόνων.

Ένα πορτρέτο, πιθανότατα γυμνασιαρχού από το γυμνάσιο της πόλης, ανοιγεί το κεφάλαιο της ιστορίας της Αμφιπόλης ως πρωτεύουσα της Πρώτης Μεγαρίδας της Μακεδονίας στους χρόνους της Ρωμαϊκής Δημοκρατίας. Τα γυαλίνα αγγεία και τα υστερορωμαϊκό ψηφιδωτά από την παράσταση του μιθου του Ποσειδώνα και της Αμμυνής, και του απαγόμενου από τις νύκφες ρωμαϊκής πόλης (εικ. 6).

V. Η Αμφιπόλη των παλαιοχριστιανικών χρόνων αποτελεί συνέχεια της ρωμαϊκής πόλης, της οποίας τη μεταμόρφωση σε πόλη χριστιανική είχε σηματοδοτήσει η άφιξη του Απόστολου Παύλου στη Μακεδονία το 49 μ.Χ. Τα μηνιγιακά κτήρια στο εσωτερικό του οχυρού παλαιοχριστιανικού περιβόλου στην ακρόπολη της αρχαίας πόλης, οι πέντε λαμπτροί παλαιοχριστιανικοί ναοί (τεσσερις βασιλικές και ένα περίκεντρο κτήριο-ροτόντα), η τεράστια υδατοδέξαμενη και

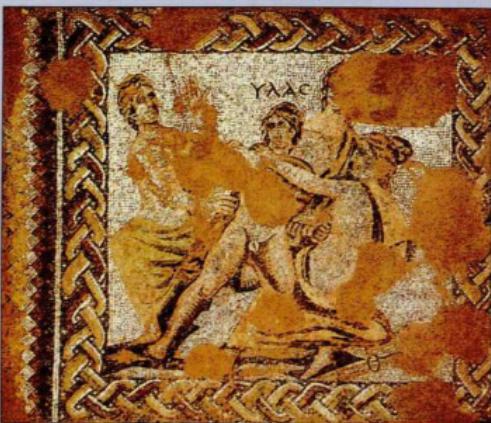
4. Στήλη με κείμενο ανωνής (συμβόλαιο αγοράς αγικίας).

τα άλλα παλαιοχριστιανικά κτήρια εμφανίζουν την Αμφιπόλη των παλαιοχριστιανικών χρόνων ως χώρο σημαντικού χριστιανικού προσκυνήματος. Στην έκθεση δύο επιγραφές σημαδεύουν την ιστορία της Αμφιπόλης των χριστιανικών χρόνων: Την αρχή των παλαιοχριστιανικών χρόνων εισάγει το έκτυπτο επιγραφής (η ίδια επιγραφή σε ωζέ-

5. Χρυσό στεφάνι από τάφο ανδρός.

6. Ψηφιδωτό δοπείδου ρωμαϊκού τύπου κτηρίου του Ζου αι. μ.Χ.

7. Κιονόκρανο από την παλαιοχριστιανική Βασιλική Γ' της Αμφίπολης, δεκάς αι. μ.Χ.

ται *in situ* στη βάση του βυζαντινού πύργου της ανατολικής όχθης του Στρυμόνα) με το κέμενο: ΕΝ ΤΟΥΤΑ ΟΙ ΠΙΣΤΟΙ ΝΙΚΟΥΣΙ. Μια άλλη επιγράφη προχωρημένων παλαιοχριστιανών χρόνων εύχεται τη σωτηρία και την ανόρθωση της πόλης. Στη δημόσια και βροχερευτική ζωή της Αμφίπολης των παλαιοχριστιανών χρόνων αναφέρονται τα αρχιτεκτονικά γλυπτά της έκθεσης, που προέρχονται από τους μνημειακούς χριστιανικούς ναούς (εικ. 7). Επιπλέον επιγραφές, αγγεία, νομίσματα περιγράφουν την ιδιωτική ζωή των κατοίκων της παλαιοχριστιανικής Αμφίπολης. Και η ιστορία της πόλης κλίνει με την εκθεσιακή ενότητα την αφιερωμένη στην Αμφίπολη των βυζαντινών χρόνων.

Ο λοιμός του δευτέρου μ.Χ. αιώνα και οι μετακινήσεις των ολιβικών πληθυσμών είχαν επιφέρει τη σταδιακή υποβάθμιση της πόλης και τη διάλυση της ως αστικού κέντρου. Μετά την εγκατάλειψη της Αμφίπολης, ήδη από τον 9ο μ.Χ. αιώνα, το οικιστικό ενδιάφερον μεταφέρθηκε στις εκβολές του Στρυμόνα, όπου αναπτύχθηκε μια σημαντική πόλη, φρουρόι και λιμάνι, η Χρυσόπολις. Η εκθεσιακή ενότητα των βυζαντινών χρόνων αναφέρεται στη βυζαντινή Χρυσόπολη και στο βυζαντινό χωρίο το Μαρμάριο, το οποίο εμφανίστηκε στους βυζαντινούς χρόνους στις βορειοδυτικές παρυρές των λόφων της αρχαίας Αμφίπολης δίπλα στη γέφυρα του ποταμού Στρυμόνα και το οποίο εξευπρεπούσε τους ταξιδιώτες που διάβαιναν τον Στρυμόνα.

Από τα ευρήματα της έκθεσης Ξεχωρίζουν δείγματα τοιχογραφιών από ναϊδού του 12ου-13ου μ.Χ. αιώνα από το Μαρμάριο.

Το Μουσείο περιλαμβάνει χωριστή περιοδική έκθεση στο πατάρι με θέμα των αποικισμών των εκβολών του Στρυμόνα και την ιστορία της Αμφίπολης ως αθηναϊκής αποικίας και μακεδονικής πόλης.

Με σκοπό την ενημέρωση των σχολείων κυρίως και τη διαργάνωση εκπαιδευτικών προγραμμάτων σχετικών με τη διδασκαλία της ιστορίας, επιχειρείται η περιγραφή της ιστορίας της αρχαίας Αμφίπολης με επιγραφές και νομίσματα από την αρχαία πόλη και εκμαργαριτεία επιγραφών από το Επιγραφικό Μουσείο, καθώς και με ενημερωτικούς πίνακες που περιέχουν γνωστά επιγραφικά και φιλολογικά κείμενα και φωτογραφίες μνημείων που σχετίζονται με την ιστορία της πόλης.

Στο χώρο υποδοχής των επισκεπτών φωτογραφική έκθεση περιγράφει με πλαίσιο την ιστορία του χώρου την πορεία της αρχαιολογικής έρευ-

νας και των ανασκαφών στον αρχαιολογικό χώρο της Αμφίπολης από τους πρώτους περιηγητές του 16ου αιώνα ως τις συστηματικές ανασκαφές της Αρχαιολογικής Εταιρείας και των Εφορειών Αρχαιοτήτων.

Το Μουσείο επομένως είπιστης την οργάνωση ειδικής αιμοσαράς για εκπαιδευτικά προγράμματα στον άνω όροφο του κτιρίου καθώς και οργάνωση εκθεσιακού χώρου στο ισόγειο, ώστε το Μουσείο να συνδεθεί με τον παρακείμενο αρχαιολογικό χώρο.

Επιμένωση

Οι σελίδες Δημήτρης Λαζαρίδης, ως έφορος Αρχαιοτήτων Ανατολικής Μακεδονίας και ανασκαφές της αρχαίας Αμφίπολης, ήταν το πρώτος που Ερίχνησε την προσπάθεια για την ίδρυση του ειδικού πάρκου την Κονιότατη της Αμφίπολης να παραχωρώσει οικόπεδο για τη μελλοντική ανέγερση του Μουσείου ήδη από το 1965. Το έργο Ερίχνησε τελικά το 1975, όταν με την πρόσθιδο των ανασκαφών στην αρχαία και τη χριστιανή Αμφίπολη είχαν διαμορφωθεί ήδη επισκέψιμοι αρχαιολογικοί χώροι, είχε συγκεντρωθεί αρχαιολογικό μίλιο και είχε προκύψει επιπλέον το προβλήμα της εξερεύνησης χώρων για την άμεση και πρώτη συντήρηση των ανασκαφών ευρημάτων.

Ο Επίκλητος Λαζαρίδης ως ανασκαφές της Αμφίπολης και ως γενικός αρχαιολόγος κατέβηκε το έργο, το οποίο από το 1976 από την πρώτη προγράμμα αρχαιολογικής ερεύνησης σε μουσαϊκό πρόγραμμα. Το πραγκετόντων μελέτης της αρχαιοτήτων αρχιτεκτόνων της 12ης Εφορείας Βιζαντίου Αρχαιοτήτων Αργυρούπολης και της λαϊκής τεχνής μελέτης της Διεύθυνσης Μελέτης των ιπποτικών Πολιτισμών του Ιανουάριου της Εφορείας Αρχαιοτήτων Καβάλας συνέβησε το 1985. Μετά τον θάνατο του Δημήτρη Λαζαρίδη το 1985, η ΙΗ Εφορεία Αρχαιοτήτων Καβάλας ανέλαβε την ολοκλήρωση του έργου και προχώρησε στην οργάνωση του Μουσείου ως χώρου στέγασης συντηρήσεων και μελέτης των αρχαιολογικών ευρημάτων που ανήκουν στην παλαιοχριστιανική περίοδο. Το έργο περιλαμβάνει την άντληση του οικόπεδου στην οικοδόμηση του Κουκούλη-Χρυσανέδη, η οποία επενδύεσε να προτείνει σενάριο πλαισίου που είχε προτείνει άλλο πρότην από τον θάνατο του Δημήτρη Λαζαρίδης. Βασική συντριπτική την πρώτη περίοδο ήταν η αρχαιολογία της Εφορείας Καβάλας, η οποία πραγματοποίησε την άνοιξη του Μουσείου Μακάδημων. Ο σχεδιασμός του οικόπεδου μετατόπισε, πράγματι, κατασκευές διαδιρμόσης του οικόπεδου χωρίου, εκβάθυνε αρχαιότητα, είχε εφαρμόσει την αρχαιολογική περιοχή της Φεραίας, αρχαιοτήτων Θεσσαλίας, Γαστρίου, Στρατού, Στον επωποτικό ακινητό εργοστάσιο της ηλεκτροκαρδιογράφων και μεταχειρώνας της Φεραίας Εφορείας Βιζαντίου Αρχαιοτήτων Πάνοντας Ηλιδίων. Βασικοί συντελεστές της έκθεσης μπορείσαν στην ουποτρίπτη Παναγίας Ταξιάρχης, ο Ειδωλούντος Καλαγούντης και ο αρχαιοποιός Αλεξανδρούς Κογκιλιάρης. Ταυτόχρονα, οι ενημερωτικοί πίνακες της έκθεσης επιμελήσθηκε η φραγκίστη της Φεραίας Εφορείας Βιζαντίου Αρχαιοτήτων Σούλα Λυμπερά, Αρχαιολόγοι και συντριπτικές της Εφορείας, και ιδιαιτέρως η νέα συντριπτική του Μουσείου Αμφίπολης και οι αρχαιολόγοι Πηγελάτη, Μελάτη και Κωνσταντίνα Αμούριδην, βοηθήσαν ουσιαστικά με την εργασία τους. Ως ειδικοί συνεργάτες πήραν μέρος οι ζωγράφος Δημήτρης Καμαράδης, ο αρχετέκτονος Παντελής Σύδας και ο γιλιάτης Δημόσιας Συμπροτίθεντος Ξυχαράπτης. Ευχαριστίες εκφράστηκαν στην 12η Εφορεία Βιζαντίου Αρχαιοτήτων και ιδιαιτέρως στον έφορο της Χρονολόγησης Μικητάρη για την παραχώρηση του αρχαιολογικού μίλιον από τις ανασκαφές της 12ης Εφορείας Βιζαντίου Αρχαιοτήτων.

Ο Δημήτρης Λαζαρίδης, ως έφορος αρχαιοτήτων Ανατολικής Μακεδονίας καλεί και ως έφορος Αντικής γενικός επιβεβαιωτής Αρχαιοτήτων και καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Κρήτης, συνέχει με χρήματα διπλωμάτης της Αρχαιοκονικής Εταιρείας και του πατριούργου Πολιτισμού τις ανασκαφές στην αρχαία Αμφίπολη ώς το 1984. Μετά τον θάνατο του το 1985, την τελευταία σημαντική ανασκαφή του στο Γυμνασίου συνέχισε η κορη του Καλλιάνη Λαζαρίδη, αρχαιολόγος του πατριούργου Πολιτισμού. Το έργο της ανασκαφές στην αρχαία Αμφίπολη προβλέπεται από την Εφορεία Βιζαντίου Αρχαιοτήτων Καβάλας και από την ΙΗ Εφορεία Πρωτοπορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων Καβάλας με χρηματοδότηση του πατριούργου και των Περιφερειακών Προγραμμάτων I και II Κοινωνίας Πλαισίου.

Δια πλευρής της ανασκαφές στην αρχαία Αμφίπολη, η Δ. Λαζαρίδη, "Οι ανασκαφές στην αρχαία Αμφίπολη: Πρακτικά Συνέδριου ΑΡΧΑΙΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΙΙΙ (1983), 353-364. Δ. Λαζαρίδη, Αμφίπολη, Οδύσσεια (1993). Οι ανασκαφές της Αρχαιολογικής Εταιρείας στην παλαιοχριστιανική Αμφίπολη πραγματοποιήθηκαν από τον Επιτελός Σταύλου από το 1962 ως το 1981. Μετά τον θάνατο του (1983), τις ανασκαφές της χριστιανής Αμφίπολης συνέχισε από το 1988 ο Χαροκόπειος Μπακαρτζής, έφορος της Φεραίας Εφορείας Βιζαντίου Αρχαιοτήτων.